

KL. ADRIAN SZCZAP*

WŁOCLAWEK

„KRYTYCZNE MYŚLENIE”. SPRAWOZDANIE Z 58 TYGODNIA FILOZOFICZNEGO KUL

DOI: <http://dx.doi.org/10.12775/TiCz.2016.023>

W dniach 7–10 marca 2016 roku w Katolickim Uniwersytecie Lubelskim Jana Pawła II odbył się 58 Tydzień Filozoficzny. Tegoroczne obrady były skoncentrowane wokół tematu krytycznego myślenia, które jest umiejętnością rozpatrywania zjawisk i doświadczeń z wielu punktów widzenia, oceniania zdobytej wiedzy, rozważania argumentów za i przeciw, wyciągania na ich podstawie wniosków oraz uporczywego dążenia do prawdy. Myślenie krytyczne to po prostu myślenie podporządkowane logicznemu wnioskowaniu.

Organizatorem Tygodnia Filozoficznego był Wydział Filozofii KUL, Koło Filozoficzne Studentów Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego Jana Pawła II we współpracy z Kołem Naukowym Filozofii Przyrody i Nauk Przyrodniczych, Kołem Naukowym Studentów Kulturoznawstwa oraz Kołem Naukowym Studentów Retoryki Stosowanej. Oprócz tradycyjnych obrad tematycznych, które odbywały w Auli Collegium Jana Pawła II

* Adrian Szczap jest alumnem Wyższego Seminarium Duchownego we Włocławku (szczapadrian@gmail.com).

oraz w Centrum Transferu Wiedzy KUL przez cztery dni, w programie 58 Tygodnia Filozoficznego umieszczono także zebranie Sekcji Filozoficznej Wykładowców Filozofii Uczelni Katolickich w Polsce. Zebranie to odbyło się w czwartek 10 marca. Na uwagę zasługuje fakt, iż tegoroczny Tydzień Filozoficzny wpisuje się w 70 rocznicę powstania Wydziału Filozofii na KUL.

Tydzień Filozoficzny od przeszło pół wieku stanowi ważne wydarzenie dla polskiego środowiska naukowego i jest okazją do spotkania dla filozofów z różnych ośrodków akademickich. Tradycją lat ubiegłych z Włocławskiego Seminarium Duchownego w Tygodniu Filozoficznym udział wziął ks. dr hab. Zdzisław Pawlak, prof. UMK, oraz dwóch kleryków: kl. Adrian Szczap (rok V) oraz kl. Łukasz Kołodziejczak (rok II).

Jak co roku Tydzień Filozoficzny rozpoczął się spotkaniem przy grobach zmarłych profesorów Wydziału Filozofii, znajdujących się na cmentarzu przy ulicy Lipowej. Następnie w Kościele Akademickim została odprawiona koncelebrowana Msza św. pod przewodnictwem ks. prof. dra hab. Stanisława Janeczka.

Obrady 58 Tygodnia Filozoficznego otworzyła prof. dr hab. Urszula Paprocka-Piotrowska. Witając wszystkich uczestników tegorocznego spotkania, podkreśliła, iż krytyczne myślenie zwane jest dzisiaj „kluczową kompetencją” oraz że dziś o rzeczach oczywistych należy mówić w sposób nieoczywisty. Zwróciła również uwagę na obchody 100-lecia KUL, które będą miały miejsce za dwa lata.

Jako następną głos zabrała dziekan Wydziału Filozofii KUL, prof. dr hab. Monika Walczak. Nawiązując do krytycznego myślenia, stwierdziła, iż jest to myślenie racjonalne, które charakteryzuje się pewną postawą intelektualną typową dla filozofii i nauki. Następnie dziekan powitała wszystkich prelegentów przybyłych z różnych ośrodków naukowych i licznie zgromadzonych w auli słuchaczy. Na zakończenie w imieniu Organizatorów Tygodnia Filozoficznego wszystkich uczestników powitała Elżbieta Drozdowska – prezes Koła Filozoficznego KUL.

Pierwszy z wykładów, zatytułowany „Krytyczne myślenie a logika formalna”, wygłosił dr hab. Marek Lechniak z KUL. W swoim wystąpieniu zwrócił uwagę na krytyczne myślenie jako odpowiednik *critical thinking*, który jest także odpowiednikiem logiki praktycznej oraz ruchem społecznym czy ideologią, która – jak można sądzić – idzie trochę za daleko.

W drugiej części wystąpienia prelegent przedstawił wydarzenia, które miały miejsce w szkole lwowsko-warszawskiej w Polsce, nazwane kulturą logiczną. Na zakończenie pokazał logikę w działaniu – logika formalna jest użyteczna i pomaga w opanowaniu różnych dziedzin wiedzy.

Kolejny prelegent – prof. Ryszard Kleszcz z Uniwersytetu Łódzkiego – w swoim wykładzie podjął temat: „Filozofia: racjonalność, krytycyzm, argumentacja”. Profesor zaznaczył, iż filozofia, a ściślej biorąc filozofowanie, które jest uprawiane przez każdego badacza nie dokonuje się w próżni, ale jest zakorzenione w pewnej glebie filozoficznej powiązanej z filozoficzną tradycją. Filozofia to rodzaj myślenia teoretycznego, w którym dąży się do sformułowania pytań i udzielenia odpowiedzi dotyczących świata i człowieka. Pytania te mają charakter ogólny, dotyczą kwestii podstawowych, wyrażane są przy pomocy pewnej aparatury technicznej właściwej dla filozofii danej epoki. Ponadto prelegent stwierdził, iż filozofia nie ogranicza się do jakiejś jednej sfery poznania, różni ją to od nauk szczegółowych. Przedmiotem badań filozoficznych mogą być obiekty badane przez nauki zwane szczegółowymi, tyle tylko, że filozof jest zainteresowany innymi ich aspektami, badając je w nieco innej perspektywie. Mówiąc o krytycyzmie, profesor zaznaczył, iż krytyka to termin odnoszący się do zabiegów myślowych. Krytyka wiąże się z dokonywaniem pewnej oceny, z wydawaniem sądów wartościujących. Krytykuje ten, kto wydaje sąd wartościujący, czyli ocenę, w której się o czymś orzeka, że jest wartościowe bądź tej wartości pozbawione. Krytyka zatem to efekt postawy zwanej krytycyzmem. W ostatniej części wykładu prelegent odniósł się do argumentacji. Stwierdził on, że „w szerszym rozumieniu argumentacja to logika wraz z logiką indukcji plus sposoby przekonywania”. Nie budzi to jednak akceptacji wśród niektórych filozofów.

Kolejny prelegent – dr hab. Dariusz Łukasiewicz z Uniwersytetu Kazimierza Wielkiego – przedstawił wykład pt. „Myślenie krytyczne w filozoficznej teologii”. Na początku prelegent zauważył, iż krytyka, krytycyzm i krytyczne myślenie to pojęcia, które mają charakter opisowy i normatywny. Następnie przeszedł do szeregu pytań dotyczących krytycyzmu: czy krytycyzm jest usposobieniem wrodzonym ludzkiej naturze? Czy może być nabyty w toku wykształcenia lub moralnej formacji? Czy to jest coś, z czym się rodzimy, czy raczej się tego uczymy? Odpowiedzi na te pytania mieszczą się w zakresie antropologii filozoficznej. Profesor

podkreślił, że myślenie krytyczne jest cnotą, która ma charakter moralny. Następnie zauważył, że owo *critical thinking* nie polega wyłącznie na negacji czy falsyfikacji przekonań uznawanych powszechnie za prawdziwe, ale na zapytaniu o rację ich prawdziwości. Krytycznie myśleć to wiedzieć, czym jest przekonanie, posiadać umiejętność oceny i postawę krytyczną. Prelegent zaznaczył także, iż uznajemy nasze przekonania teologiczne za prawdziwe nie dlatego, że są spójne, ale dlatego, że jesteśmy gotowi ich bronić. Uznajemy je za najważniejsze w systemie naszych przekonań. Ma to zatem wymiar apologetyczny.

Ostatnim z prelegentów pierwszego dnia Tygodnia Filozoficznego był dr hab. Marek Hetmański z Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej. Przedstawił referat zatytułowany „Czy uniwersytet jest miejscem myślenia krytycznego?”. Wspomniał o krytycznym myśleniu jako dyspozycji poznawczej, o wytworze, standardzie logiki i kultury w ujęciu od strony miejsca i czasu instytucji. Profesor zaznaczył, że pytanie zawarte w tytule referatu wymaga naświetlenia i pogłębienia, a nie jednej i prostej odpowiedzi. W swoim wystąpieniu dokonał analizy terminologiczno-pojęciowej, opisał kilka koncepcji oraz ogólnej epistemologicznej refleksji nad tytułową kwestią.

Pierwszy dzień obrad zamknęła ożywiona dyskusja związana z tematem ostatniego referatu. Podobne dyskusje miały miejsce po każdym ze wcześniejszych wystąpień.

Drugiego dnia obrad pierwszy z wykładów zatytułowany „Uporczywa niezgoda filozofów i jej metafizyczne konsekwencje” wygłosił prof. Tadeusz Szubka z Uniwersytetu Szczecińskiego. Wykład rozpoczął się stwierdzeniem, że tytuł referatu mógłby brzmieć – granice krytycyzmu filozoficznego. Przechodząc do części pierwszej, prelegent, na podstawie wybranych cytatów, przypomniał kilka epizodów z historii filozofii nowożytnej i współczesnej, które prowadziły do jej reformowania bądź do prób jej zniesienia. Wszystkie zaczynały się od zwrócenia uwagi na daleko idącą rozbieżność poglądów filozoficznych. Pierwsza część wykładu miała charakter nieco historyczny. Następnie, w drugiej części wystąpienia profesor nawiązał do najnowszej, lawinowo przyrastającej literatury na temat tzw. różnicy zdań i dwóch zasadniczych sposobów reakcji na ową niezgodę. Zastanawiał się nad konsekwencjami aplikacji tych rozważań do filozofii. Zatem w drugiej części referatu prelegent przedstawił naturę różnicy zdań

i jej konsekwencje dla filozofii. Przechodząc do ostatniej partii wykładu, odwołał się do innego odróżnienia w zakresie epistemologii niezgody. Starał się naszkicować pewne stanowiska filozoficzne, w myśl których uporczywa niezgoda jest szczególnego rodzaju. Uporczywa niezgoda filozofów wiąże się z osobistym statusem filozofii, której wątki w pełni kognitywne łączą się z jakąś aktywnością, która nie jest w pełni kognitywna. Profesor stwierdził, iż filozofia ma hybrydową naturę.

Następny wykład pt. „Co to znaczy myśleć krytycznie?” wygłosiła dr hab. Agnieszka Lekka-Kowalik z Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego. W trakcie swojego wystąpienia ukazała cztery tezy dotyczące tego tematu. Pierwszą jest stwierdzenie, iż nasze przekonanie o wartości krytycznego myślenia i sens krytycznego myślenia jest ufundowany na prostej intuicji prawdy: „mówić i myśleć jak jest oraz nie mówić i nie myśleć jak nie jest”. Kolejny aspekt, na który prelegentka zwróciła uwagę to fakt, że myślenie krytyczne jest epistemicznym i moralnym obowiązkiem. Okazuje się, że większość z wymienionych cech da się interpretować z punktu widzenia *logos* oraz *ethos*. Następnie profesor zaznaczyła, iż krytyczne myślenie jest „śmiertelnie niebezpieczne”, z powodów, które były bardzo wyraźne dla władz w 1946 i 1954 roku w Polsce. Owo *critical thinking* jest życiowo doniosłe, lecz nie z tych powodów, które przyjmują teoretycy krytycznego myślenia.

Kolejny prelegent – dr Marcin Koszowy z Uniwersytetu w Białymstoku – przedstawił wykład „Argumentacja z autorytetu i krytyczne myślenie”. Jest to problematyka dotycząca krytycznego myślenia, ale w odniesieniu do jednego wybranego typu argumentacji – argumentacji z autorytetu. W czasie wystąpienia doktor przedstawił definicję myślenia krytycznego. Ukazał pewne związki między współczesnymi badaniami nad argumentacją, konkretnie metodami analizy i ewaluacji argumentacji we współczesnej teorii argumentacji do analizy konkretnych jej typów – argumentacji z autorytetu. Prelegent stwierdził, że często musimy opierać się na autorytetach, gdy nie jesteśmy w stanie sprawdzić konkretnych informacji. Każdy świadomie bądź nie stosuje argumentację z autorytetu. Ponad to zaznaczył, iż sprawność krytycznego myślenia dotyczy wyrowadzania wniosków z tego, co wiemy, czynienia użytku ze zgromadzonych przez nas informacji w rozwiązywaniu problemu oraz znajdowaniu istotnych źródeł pozyskiwania informacji. Źródłem informacji może być

autorytet epistemiczny (oparty na wiedzy) oraz deontyczny (oparty na pewnych dyrektywach co do działania czy postępowania).

Doktor Andrzej Dąbrowski z Wyższej Szkoły Informatyki i Zarządzania przedstawił wykład pt. „Czy krytyczne myślenie jest dobrą alternatywą dla logiki (praktycznej)?”. Prelegent w swoim wystąpieniu nawiązywał do logiki pragmatycznej. W pierwszej części przedstawił kwestie dotyczące krytycznego myślenia, które jest niezbędne w życiu społecznym i zawodowym. Zauważył, że nauka logiki to składnik dobrego wykształcenia. Podając przykład Tadeusza Kotarbińskiego i Kazimierza Ajdukiewicza, podkreślił, iż wprowadzali oni kursy z logiki oraz uważali, że logiki powinno nauczać się już w szkołach średnich. W dalszej części prelegent zaznaczył, że logika pragmatyczna nawiązuje do metodologii pragmatycznej. Wskazuje ona na użyteczność podejmowanych przez nas zagadnień dla praktyki życia. Cele logiki pragmatycznej oraz jej zakres pokrywają się z celami i zakresem krytycznego myślenia.

Po godzinnej przerwie w Centrum Transferu Wiedzy odbyła się ostatnia tego dnia sesja – cztery referaty w ramach konferencji studencko-doktoranckiej. Pierwszy z nich wygłosiła Maria Pleskaczyńska pt. „Filozofia w służbie edukacji? Potrzeba nauczania krytycznego myślenia wobec problemów popularyzacji filozofii”. Marcin Garbowski przedstawił referat pt. „Myślenie nie boli... Czyżby?”. Kolejnym prelegentem był Mikołaj Turyk, który zaprezentował referat pt. „Kilka uwag o K. Kłósaka wizji filozofii”.

Na zakończenie konferencji swój referat „Naczelne funkcje logiki względem filozofii w rozumieniu o. J. M. Bocheńskiego” przedstawił ks. Rafał Szprync (doktorant z diecezji włocławskiej). Po każdym z wygłoszonych referatów odbyła się krótka dyskusja, która związana była z tematem wystąpienia. W dyskusji po ostatnim referacie zabrał głos ks. prof. Zdzisław Pawlak, zestawiając dwóch wielkich filozofów: o. J. M. Bocheńskiego i o. M. A. Krąpca (obydwaj dominikanie), i porównując ich stanowiska.

W środę, 9 marca, obrady w Centrum Transferu Wiedzy KUL rozpoczęły się wykładem „Między pewnością a prawdopodobieństwem” – prof. Krzysztofa Wójtowicza z Uniwersytetu Warszawskiego. Prelegent na początku przedstawił aprobatywną odpowiedź na pytanie: czy matematyk myśli krytycznie? Na potwierdzenie tego składa się nienaganne rozumowanie, klarowne i precyzyjne definicje, jasno wyartykułowane założenia oraz zgodność z powszechnie przyjętymi regułami argumentacji.

Następnie wskazał sytuacje, kiedy już wcześniej wspomniany matematyk kieruje się myśleniem krytycznym. Ponadto po dokonaniu konceptualizacji niektórych pojęć matematycznych prelegent na podstawie zagadek przedstawił kilka przykładów krytycznego myślenia. Po zakończeniu wykładu miała miejsce dyskusja związana z tematem referatu.

Jako kolejny punkt programu 58 Tygodnia Filozoficznego miała miejsce debata oksfordzka ukazana jako narzędzie krytycznego myślenia. Organizatorami prezentacji oraz uczestnikami debaty byli absolwenci i studenci kierunku retoryka stosowana KUL: Michał Dec, Kacper Sako-wicz, Franciszek Wróbel, Dariusz Zagożdżon, Marek Targoński, Joanna Gruszka, Sandra Kucharska, Maciej Strug, Cezary Papiewski oraz Piotr Miklaszewski. Celem prezentacji było ukazanie, że sztuka dyskusji w postaci debaty oksfordzkiej stanowi jedno ze skutecznych narzędzi wspomagających naukę krytycznego myślenia, opartego na kompetencjach retorycznych. Debata oksfordzka stanowi rodzaj debaty sformalizowanej, wypracowanej na Oxford University w XIX wieku, a wzorowanej na zasadach dyskusowania obowiązujących w parlamencie Wielkiej Brytanii. Posiada szerokie zastosowanie w rozważaniu i rozwiązywaniu problemów nie tylko naukowych, ale przede wszystkim społecznych. Celem takiej formy prowadzenia dyskursu jest propagowanie i doskonalenie kultury dyskusji poprzez formułowanie rzeczowych argumentów oraz dochodzenie do wspólnych rozwiązań, a także otwartości na różnorodne podejścia do dyskutowanych zagadnień. W pierwszej części prezentacji zostały przybliżone formalne reguły prowadzenia debaty oksfordzkiej, metody jej przygotowywania oraz doskonalone poprzez debatę umiejętności. Natomiast w drugiej części przeprowadzono przykładową debatę pt.: „Cisza wyborcza w Polsce nie powinna obowiązywać?”. Zobrazowała ona możliwości zastosowania metod krytycznego myślenia do rozstrzygnięcia dyskutowanych problemów.

Debata studentów kognitywistyki (Jagoda Bigos, Maria Kierepka, Olgierd Golisz, Robert Mirski, prowadzenie – Anna Dutkowska) z udziałem prof. Andrzeja Kapusty z Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej to kolejny punkt, który odbył się w ramach śródowego programu 58 Tygodnia Filozoficznego. Tezą ogólną spotkania była „Neurokognitywistyka a fenomenologia – wzajemne produktywne oświecenie. Krytyczne problemy neuronauk: system neuronów lustrzanych a intersubiektywność”.

Podczas debaty wyraźnie zaznaczono, iż współczesna fenomenologia nie traktuje przyrodniczej interpretacji świata jako uprzywilejowanej, ogarniającej wszystkie podstawowe aspekty rzeczywistości. Metoda fenomenologiczna może stanowić źródło rzetelnych i wnikliwych opisów dla różnych aspektów doświadczenia, także patologicznego. Dzięki temu może tworzyć szerszy *explanans* dla nauk kognitywnych i przyczynić się do lepszego zdefiniowania obiektu, który ma być przebadany. Wykorzystywanie fenomenologii nie musi wiązać się z akceptacją jednoznacznych ontologicznych rozstrzygnięć co do istoty świata przyrody oraz co do roli i funkcji nauk przyrodniczych. Shaun Gallagher i Francisco Varela, próbując znaleźć optymalną formułę pogodzenia fenomenologii i kognitywistyki, mówią o ich wzajemnym produktywnym oświeceniu. Nauki neurokognitywne mają więc motywować do podejmowania bardziej subtelnych i szczegółowych opisów fenomenologicznych (np. doświadczenie czasu, poczucie własnej jaźni). Z kolei bardziej szczegółowa i ukierunkowana analiza fenomenologiczna ma przyczynić się do redefinicji empirycznych programów badawczych. Natomiast neurony lustrzane wskazują na intermodalne powiązanie między propriocepcją – odczuciem samego siebie, a percepcją – działania innego ciała. Fenomenologia zatem dostarcza podstawową strukturę, poprzez którą działanie owych neuronów może być precyzyjnie opisane, o wiele lepiej niż czyni to teoria umysłu w kontekście działania i doświadczenia.

Na zakończenie trzeciego dnia filozoficznych rozważań miała miejsce Debata doktorantów KUL (Jolanta Prochowicz, Błażej Gębura, Piotr Biłgorajski, Sylwia Wilczewska) z udziałem prof. Ireneusza Ziemińskiego z Uniwersytetu Szczecińskiego. Debata ta przeprowadzona była na temat „Chrześcijaństwo. Czy naprawdę mamy kryzys?”. Ponadto dyskutowano wokół tekstu prof. Ireneusza Ziemińskiego pt. „Kryzys chrześcijaństwa z perspektywy filozofii religii”.

W trakcie rozważań stwierdzono, iż o kryzysie chrześcijaństwa mówi się od dawna, gdyż religia ta przechodziła różne koleje losu; najpierw nieformalne podziały na chrześcijaństwo Piotrowe i Pawłowe, potem kryzys ariański, następnie rozpad na Kościół zachodni i wschodni, wreszcie reformacja oraz procesy sekularyzacyjne. Tym wydarzeniom towarzyszyło sąsiedztwo islamu, które przez wieki uważano za cywilizacyjne zagrożenie dla Zachodu. Wspominając postać Leszka Kołakowskiego, zaznaczono, iż sądził on, że można też mówić o kryzysie instytucjonalnym,

związanym z konfliktami między poszczególnymi Kościołami, liczebnością ich wyznawców czy wpływem politycznym. Uważał jednak te sprawy za drugorzędne. Jeśli zatem widzimy w chrześcijaństwie ważne przesłanie moralne i soteriologiczne, to nie powinniśmy obawiać się jego upadku. Definiując kryzys instytucjonalny, podkreślono, że pierwsza grupa problemów dotyczy natury Kościoła jako instytucji stojącej na straży objawienia, czyli zbawczej prawdy danej ludziom przez Boga. Nie chodzi jednak o historyczny wymiar Kościoła, lecz o jego istotę wynikającą z misji, którą powierzył mu Chrystus. Natomiast kryzys doktrynalny stanowi ważniejszą grupę problemów i wiąże się z zawartym w Ewangelii obrazem Boga. Ten wywołał interesującą dyskusję, po której zakończono środowowe debaty.

W czwartek, 10 marca 2016 roku, ostatniego dnia 58 Tygodnia Filozoficznego miała miejsce konferencja Wydziału Filozofii KUL oraz Sekcji Wykładowców Filozofii Uczelni Katolickich w Polsce z cyklu dydaktyka filozofii pt. „Kultura logiczna”. Otwarcia dokonał o. Marcin Tkaczyk OFM Conv., prorektor KUL, oraz Monika Walczak, dziekan Wydziału Filozofii KUL. Następnie odbyła się konferencja poświęcona ks. Stanisławowi Kamińskiemu, wybitnemu uczonemu i organizatorowi nauki, w jego 30 rocznicę śmierci. W konferencji udział wzięli wybitni profesorowie, „legendy” Wydziału Filozofii KUL: s. prof. Zofia J. Zdybicka, prof. Antoni B. Stępień, prof. Stanisław Kiczuk, ks. prof. Andrzej Bronk SVD, dr Anna Buczek oraz dr Stanisław Majdański.

Pierwszy referat wygłosił prof. Stanisław Kiczuk, który przedstawił ks. Stanisława Kamińskiego jako metodologa filozofii i teologii. Prelegent podkreślił, że „mówi nie na podstawie tego, co przeczytał, ale na podstawie tego, co usłyszał”. A zdał u księdza Kamińskiego 15 egzaminów.

Kolejne wspomnienie o ks. Stanisławie Kamińskim jako metodologu i filozofie nauki wygłosił ks. prof. Andrzej Bronk. Podkreślił, że po ks. prof. Kamińskim zostało dużo wspomnień, tekstów oraz wielu wykształconych, rozsianych po całej Polsce i świecie uczniów.

Przedstawienia sylwetki ks. Kamińskiego jako epistemologa dokonał prof. Antoni Stępień. W swoich wspomnieniach stwierdził, iż będzie go ciągle pamiętał i czcił jako jednego z jego trzech głównych Mistrzów.

Następnym z prelegentów dokonujący reminiscencji na temat osoby ks. prof. Kamińskiego był dr Stanisław Majdański, który przedstawił go jako logika i semiotyka.

Kolejnym wspomnieniem dotyczącym ks. prof. Stanisława Kamińskiego podzieliła się s. prof. Zofia Zdybicka, która przedstawiła go jako wieloletniego dziekana Wydziału Filozofii Chrześcijańskiej KUL, stwierdzając że profesor był niewątpliwie „legendą” Uniwersytetu. Ponadto był bardzo pogodnym i skromnym człowiekiem.

Jako ostatnia zabrała głos dr Anna Buczek, która przedstawiła ks. Kamińskiego jako profesora. Prelegentka stwierdziła, że wiele podejmowanych przez niego działań wyrastało z jego osobowości „i to osobowości nie tylko wspaniałego intelektualisty, nie tylko uporządkowanego nauczyciela, nie tylko człowieka, który cenił sobie życzliwość, przyjaźnię, chętnie uczestniczył w spotkaniach towarzyskich, nie tylko studenckich, ale także różnych rodzinnych”. Ponadto wśród wspomnień dr Anny Buczek znalazło się stwierdzenie, że profesor był osobą, „która wywierała nie tylko wpływ naukowy na kształt Uniwersytetu, na kształt katedry, na kształt Sekcji Filozofii Teoretycznej, ale także głęboki rys na każdego z nas”.

Na zakończenie spotkania prof. Anna Lekka-Kowalik stwierdziła, że gdyby czas spotkania był nieco dłuższy, zapewne byłoby więcej anegdot związanych z ks. prof. Stanisławem Kamińskim, ale dzięki dzisiejszym wspomnieniom zobaczyliśmy niewątpliwie więcej i dalej. Kończąc dopołudniowe czwartkowe spotkanie, uczestnicy 58 Tygodnia Filozoficznego upamiętnili to wydarzenie pamiątkowym zdjęciem.

Po wymienionym spotkaniu miała miejsce Msza św. w 30 rocznicę śmierci ks. prof. Stanisława Kamińskiego celebrowana pod przewodnictwem J.E. ks. bpa prof. dra hab. Ignacego Deca, ordynariusza diecezji świdnickiej.

Obrady tegorocznego Tygodnia Filozoficznego zakończyło spotkanie na temat „Dydaktyki logiki”. Swoje referaty wygłosili wówczas: o. prof. Marcin Tkaczyk OFM Conv.: „Logika formalna a logika praktyczna”; prof. Marek Lechniak: „Teoria przekonań”, oraz prof. Piotr Kulicki: „Logika a informatyka”. Pierwszą część panelu prowadziła dr hab. Bożena Czarnecka-Rej. Następnie w drugiej części, zatytułowanej „Metodologia nauk, filozofia nauki czy naukoznawstwo?” prowadzonej przez prof. Pawła Kawalca, swoje referaty wygłosili: prof. Tadeusz Szubka: „Filozofia nauki”; dr hab. Agnieszka Lekka-Kowalik: „Metodologia nauk”. Z przyczyn zdrowotnych prof. Urszula Żegleń nie mogła wziąć udziału w tym panelu i zaprezentować swojego referatu pt. „Naukoznawstwo”.

Obrady 58 Tygodnia Filozoficznego „Krytyczne myślenie” zakończyli i podsumowali: ks. prof. Stanisław Janeczek oraz prof. dr hab. Monika Walczak, dziekan Wydziału Filozofii KUL.

Tydzień Filozoficzny od 58 lat stanowi ważne wydarzenie dla środowiska naukowego w Polsce oraz stwarza okazję do spotkania i dyskusji dla filozofów ze wszystkich ośrodków akademickich w kraju. Szkoda, że nie ma przedstawicieli wielu ośrodków naukowych, zwłaszcza na corocznych spotkaniach Sekcji Wykładowców Filozofii Uczelni Katolickich w Polsce. Wydaje się, że wygłoszone podczas tego Tygodnia Filozoficznego wykłady ciekawie i wielostronnie zaprezentowały zaproponowaną tematykę, a także ją uprawomocniły, ukazując jej ważność i aktualność. Prelegenci niejednokrotnie odwoływali się do różnych ujęć myślenia krytycznego. W zaprezentowanych referatach i toczonych po nich dyskusjach nie brakowało ważnych pytań dotyczących problemu zawartego w każdym z nich.